

Miksi Tarvitaan Unio?

KUN palkkatyöläinen saa työvoimansa kaupaksi ja menee työmaalle, niin joutuu hän työskentelemään niiden ehtojen alaisena, jotka hänen työvoimansa ostaja on ennakolta määritellyt yhdessä toisten työvoimanostajain kanssa heidän järjestönsä kokouksessa. Jolleivat työ- ja palkkasuhteet ole työläistä tyydyttäviä ja hän yrittää saada niihin korjauksia, niin silloin hän tulee havaitsemaan yksilöllisen avuttomuutensa ja käsittää entistä selvemmin olevansa kykenemätön ajamaan vaatimuksiansa perille, sillä häntä vastassa on järjestynyt työvoimaa ostava luokka, eikä yksityinen työnantaja joka hänet palkkasi työhön.

Poistaakseen tämän voimattomuutensa, tulee ajattelevan työläisen mieleen ajatus, että hänen on liityttävä yhteen toisten työläisten kanssa. Se on unionin muodostamista koskeva ajatus. Työläisten yhteen liittyminen merkitsee sitä, että heidän aikomuksenaan on järjestyneen toimintansa kautta parantaa olosuhteitaan työmaalla ja saada lisää palkkaa. Yhteenliittymisessä he käsittävät olevan voiman, jolla he voivat pakottaa työvoimansa ostajat myöntymään vaatimuksiinsa. Yhteen liittyneet — se on unioon kuuluvat — työläiset eivät ole yksilöinä työvoimansa ostajaa vastassa, vaan, mikäli kysymyksessä on teollisuusunionismi, kaikki samalla työmaalla ja teollisuusalalla työskentelevät työläiset ovat kaikkia vissin tuotantoalan työvoimanostajia vastassa; tai lähemmin sanoen, kaikkien teollisuusalojen työläiset ovat kaikkien tuotantolaitoksien omistajain kanssa vastakkain. Palkkatyöläiset, silloin kun he ovat järjestyneet, teollisuusunioihinsa, ovat järjestäneet luokkavoimansa samoin kuin kapitalistiluokkakin on tehnyt ja jolleivat työvoimanostajat silloin suostu työläisten vaatimuksiin, niin sitä luonnollisesti seuraa näiden kahden luokan välinen voimien mittely.

Palkkatyöläisten unioon liittyminen ei ole mikään aateperäinen teko. Se on

oikeastaan tullut työläisten elämän välttämättömyydeksi, sillä yhteiskunnallinen tilanne on kehittynyt siihen pisteeseen, jolloin luokkien välinen sopusointu on rikkoutunut ja taistelun puhkeamista niiden välillä ei voida välttää. Siksi samalla kun palkkatyöläiset järjestyvät korjatakseen olosuhteita työmaalla, on heidän myös järjestyttävä nykyisen yhteiskuntajärjestelmän kukistamisen ja uuden rakentamisen varalta.

Kysymyksessä siis on palkkatyöläisten ja heidän työvoimaansa ostavan luokan välisen taistelun varalta järjestymisen. Työvoimaa ostava luokka on sitävarten jo järjestynyt. Se on koonnut kaikki voimansa yhteen ja siksi se on tähän saakka pystynyt — ja yhä edelleenkin pystyy — alistamaan järjestymättömän palkkatyöväenluokan tahtonsa alaisuuteen. Mutta se pystyy sen tekemään vain niin kauan kuin palkkatyöläiset ovat järjestymättömiä.

Tämän tosiasian onkin huomattava osa palkkatyöläisistä jo havainnut ja alkanut työskennellä voimiensa yhteen liittämiseksi. Tämä osa työläisistä käsittää, että yhteenliittymisessä on voimaa, ja että he voivat saavuttaa parhaiden tarkoituksensa **YHTEEN SUUREEN UNIOON LIITTYNEINÄ TOIMIEN**.

Näiden työläisten käsityksen mukaan tulee unionin olla sellaisen, että kaikki vissillä teollisuusalalla työskentelevät työläiset kuuluvat samaan unioon ja teollisuusunioiden tulee kuulua erottamattomana osana **YHTEEN SUUREEN UNIOON**. Tällaisessa uniossa on palkkatyöläisten voima järjestetty ajan vaatimusten mukaisesti ja siten, että heidän yhteenliittymisensä merkitsee palkkatyöväenluokan voimien yhdistämistä, joka synnyttää työläisissä luottamusta järjestettyyn voimaansa ja antaa heille rohkeutta mustimillakin hetkillä.

Teollisuuksittain järjestyneiden työläisten ei siis tarvitse luottaa mihinkään itseään ulkopuolella oleviin "työläisten ys-

täviin", eikä politikoitsijoihin. Kun palkkatyöläiset järjestyvät teollisuuksittain Yhden Suuren Union periaatteiden mukaisesti, niin heissä itsessään on silloin se voima, jota käyttämällä he kykenevät korjaamaan olosuhteitaan työmaalla tämän järjestelmän vallitessa ja lopuksi suorittamaan sille kuuluvan historiallisen tehtävänsä, joka on palkkajärjestelmän poistaminen.

Siksipä, jollet ole yksilönä kykenevä korjaamaan eteesi tulevia epäkohtia, niin

liity yhteen toisten työläistoveriesi kanssa. Järjestyneisyys antaa työläisille sellaisen voiman, etteivät yhdistyneet työvoimanostajatkaan voi sitä vastustaa.

Järjestynyttä voimaansa oikealla tavalla edukseen käyttäen voivat työläiset korjata olosuhteitaan nyt ja vihdoin poistaa koko palkkajärjestelmän, jonka poistamista koskeva ajatus kirjoitettiin I.W.W:n esipuheeseen jo silloin kun tämä järjestö perustettiin yli 30 vuotta sitten.

Liittäkäämme Voimamme Yhteen

Kirj. M. P:n

OMISTAVAN ja omistamattoman luokan ihanteet ovat jo vuosikausi oileet vastakaiset toisilleen. Näiden luokkien välinen sota on julistettu jo silloin kuin ensimmäinen ihminen alkoi elää toisten työn kustannuksella. Riiston näyttämölle astumisesta saakka on myös ollut käynnissä yksilöllinen kilpailu, sen todistaa kertomukset siitä kuinka orjakauppiat myivät tavaraansa — ihmisiä — työjuhdiiksi enimmäen tarjoaville ja maaparoonien yksilöllinen pyrkimys oli orjavoimaa käyttäen nousta entistä huomattavampaan yhteiskunnalliseen asemaan; päästä kunnian kukkuloille. Siihen oli mahdollisuus päästä yksityisen omistuksen lisäämisen kautta. Näinollen hänen pyrkimyksensä oli laajentaa omistamaansa maa-aluetta, lisätä orjiensa lukumäärää ja vaatia heidän luomaan entistä enemmän arvoja itselleen.

Tämä oli pohjana koneellisen tuotantokauden nousulle, jonka alussa omistavaluokka näki itselleen edulliseksi vapautua edesvastuusta orjiensa nähden. Orjien omistajan oli huolehdittava orjensa hengestä ja hyvinvoinnista, sillä orja oli hänen omaisuuttaan. Orjan menettäminen oli aineellinen vahinko omistajalle. Vapauttamalla orjat ja ottamalla käytäntöön palkkajärjestelmän, vapautuivat tuotantolaitoksien omistajat kaikesta edesvastuusta palkkallistallaan oleviin työläisiin nähden. Tällöin ei heidän tarvinnut välittää mitään työläisten-

sä hyvinvoinnista; jos he sairastuivat, tulivat raajarikkoisiksi loukkaantumisien kautta tai kuolivat, niin palkkaaja ei sen kautta menettänyt mitään ja työn vara-armeijassa oli aina toinen valmiina ottamaan kuoleman tai turmion kautta poistuneen paikan.

Vapaa työläinen myi — yhä edelleenkin myi — työvoimansa määräämättömäksi ajaksi ja riistäjäluokalle jäi valta määrätä työvoiman hinta. Jos orja menetti tällöin työkyntoisuutensa, niin työvoimanostajaa se ei liikuttanut, sillä hänen ei tarvinnut — eikä vielääkään tarvitse — huolehtia työläisistään; palkkatyöläisen elämä tai kuolema ei merkinnyt mitään työvoimanostajalle.

Kuten alussa mainittu, alkoi näiden kahden luokan välinen sota silloin kun ihmisten välillä tapahtui luokkiin jakautuminen. Mutta vasta palkkajärjestelmän vallitessa ovat riistonalaiset ryhtyneet julkiseen yhteistoimintaan ja järjestyneen toimintansa kautta korjaamaan olosuhteitaan. Järjestyminen alkoi ensin ammattitaitoisten työläisten keskuudessa ja ammattitaidon mukaisesti. Se tuotti ammatilliselle jossakin määrin paremman toimeentulon, kuin mitä oli ammattitaidottomilla työläisillä. Olivatpa nämä ammatilliset järjestyneen toimintansa kautta jossakin määrin kykeneviä pakkottamaan työvoimansa ostajat maksamaan itselleen korvausta loukkauksista ja huolehtimaan sairaustapauksien aikana. Ammatitto-